

РЕШЕНИЕ

№ 2243

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **993** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя на дружеството И. К. Д., чрез адвокат М. Г. – САК, със съдебен адрес: [населено място], ул. „С.“ № 58, вх. „А“, ет. 4, ап. 22, срещу Решение № 20285241 от 30.12.2020 г., постановено по наказателно с административен характер дело № 9272/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-002919/30.06.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област.

С процесното НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ за нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /Наредба № 2/.

В касационната жалба са изложени доводи относно неправилността и незаконосъобразността на обжалваното решение. Касаторът счита, че въззивният съд неправилно е приложил закона, като дружеството-жалбоподател е санкционирано с

потвърденото от СРС НП за липсата на колективни предпазни средства /подходящи огради/ на деветия етаж, където са работили строителите, а не е отчетено наличието на лични предпазни средства за работника, които се явяват алтернативни спрямо колективните съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2. Също така изискванията на чл. 275, ал. 1 от КТ според касатора са спазени с изграждането на стоманен безопасителен борд. Искането до съда е за отмяна на оспорваното решение и отмяна на процесното НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът – [фирма], редовно призван, не се явява, не се представлява. От пълномощника на касатора адв. Г. са постъпили писмени бележки, с които моли да се даде ход на делото, поддържа жалбата, излага доводи за нейната основателност и претендира разноски.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област /Д „ИТ“ – СО/, редовно призван, представлява се от юрисконсулт П. с пълномощно по делото, който оспорва жалбата, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на касатора и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К., счита жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят – М. М. М.-В.. Взети са предвид и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ - протокол за извършена проверка, снимки на строителния обект от 19.05.2020 г., трудови договори и сведения, декларации, договори за изпълнение на строително-монтажни работи /СМР/, протокол от 21.05.2020 г. и др. Показанията на разпитаната и данните от цитираните писмени доказателства са намерили отражение в приетата за установена фактическа обстановка, съществувала по време на извършване на нарушението.

В решението на районния съд е посочено, че поради подаден сигнал за евентуално настъпила трудова злополука на 19.05.2020 г. била извършена проверка на строителния обект, изграждан от дружеството-жалбоподател от Д „ИТ“ – СО, включително и св. М. М.-В. на длъжност „главен инспектор“ в Д „ИТ“ – СО. При проверката св. М.-В. установила, че на обекта на девето етажно ниво, на кота +36.98 м. не са налице подходящи колективни предпазни средства или защитни мрежи, които да осигуряват безопасни условия на труд на работниците, изпълняващи задълженията си на това ниво. Свидетелката усвановила, че единствената преграда е изграденият стоманобетонен борд с височина около 50 см., който не е достатъчен да осигури безопасност от падане при работа на височина на хора или предмети при изпълнение на СМР. Строежът бил спрял с Акт за спиране от 19.05.2020 г. На 21.05.2020 г. до Д „ИТ“ – СО бил изпратен Протокол от специално назначена комисия от работодателя, в който изформирали, че на всички външни отвори, вкл. и на кота +26.98 м са

осигурени здрави ограждения, стабилно захванати към устойчива конструкция, както и парапети с бордови дъски.

С оглед горните констатации св. М. М.-В. – главен инспектор в Д „ИТ“ – СО приела, че на 19.05.2020 г. от дружеството-жалбоподател е извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 и съставила АУАН № 23-002919/29.05.2020 г. в присъствието на свидетел при установяване на нарушението, както и на представител на жалбоподателя. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП.

Софийски районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи съгласно чл. 416, ал. 1 и 5 от КТ във връзка с т. 4 от Заповед № 3-0058/11.02.2014 г., в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалните правила и спазване на материалния закон.

При анализа на събраните доказателства СРС е обословил правните изводи, че безспорно е установено извършването на нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, във вр. чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, за което правилно е ангажирана имуществената отговорност на жалбоподателя на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, като му е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лева, като въззивният съд е потвърдил изцяло оспораваното НП.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят. Обсъдени са приобщените към административната преписка документи. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Правните изводи са направени след обстоен анализ на фактите. Мотивите на Софийски районен съд се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Процесният АУАН е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. Наведените в касационната жалба възражения не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

В допълнение настоящият касационен състав намира, че не са основателни възраженията на жалбоподателя, изложени в касационната жалба, касателно това, че първоинстанционният съд е пропуснал да отчете наличието на предоставени лични предпазни средства на работника, като алтернативно предвидени в нарушената според АУАН и НП разпоредба на трудовото законодателство. Правилно въззивният съд е приел, че на строежа на 19.05.2020 г. са липсвали подходящи ограждения, които да предотвратят падането на хора или предмети, като в конкретния случай е било необходимо изграждането на допълнителни здрави ограждения – парапети с бордови

дъски, които да са на височина около 1 м, за да предотвратят падане на хора или товари, а изграденият стоманенобетонен борд с височина 0.5 м не е достатъчен и е застрашавал безопасността на работниците на строежа. Допълнително това се потвърждава в Протокол от 21.05.2020 г., в който самият жалбоподател описва новоизградените защитни съоразения и признава тяхната необходимост за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труда, както и че тяхното поставяне не пречатства СМР.

Правилно възвзният съд е отчетел, че предоставянето на лични предпазни средства на конкретния работник е ирелевантно, тъй като процесното нарушение е формално, на поставяне в опасност и касае всички работници, които са полагали труд на деветия етаж на сградата. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 предвижда задължение за осигуряване както на лични, така и на колективни предпазни средства или защитни съоразения.

Настоящият състав на Административен съд София – град споделя извода на Софийски районен, че случаят не попада в специалната хипотезата на чл. 415в, ал. 1 от КТ като привилигиран състав на чл. 28 от ЗАНН, тъй като задължението за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд е сред най-съществените задължения на работодателите и нарушаването на това задължение винаги води до неблагоприятни последици за лицата, работещи на обекта.

Предвид гореизложеното съставът на Административен съд София – град, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Като се има предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност и че беше проведено само едно открито съдебно заседание, съдът намира, че следва да присъди възнаграждение в определения от закона минимум от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20285241 от 30.12.2020 г., постановено по наказателно с административен характер дело № 9272 от 2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя на дружеството И. К. Д., да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

